

Klima as usual

I PRINSIPPET er våre politikere klar over klimakrisen, og alle partier på Stortinget utenom Frp har inngått et klimaforlik for å sikre betydelige klimakutt i Norge innen 2020. Regjeringen tar likevel ikke klimaforliket på alvor, derfor er det ennå svært usikkert om vi får betydelige nasjonale klimakutt innen 2020.

MYNDIGHETENE tar ikke inn over seg at dersom klimaendringene skal stabiliseres på togradersmålet, må cirka 70 prosent av kjente konvensjonelle kilder for fossilt drivstoff bli liggende i jorden og ukonvensjonelle kilder som oljesand må ikke røres. Slik uttaler statsminister Jens Stoltenberg at han ikke kan se noen motsetning mellom vår klima- og oljepolitikk.

I EN TID da vi må skape samfunn praktisk talt uten bruk av fossilt drivstoff, vil regjeringen redde klimaet ved å vinne ut mer petroleum. Regjeringen ser heller ingen betenkeligheter med Statoils prosjekt for å vinne ut ukonvensjonelle petroleumskilder i Nord-Amerika. Regjeringens praktiske klimapolitikk kan derfor bare karakteriseres som business as usual. Solidaritet med verdens fattige og våre barnesyn synes fraværende.

DET FINS EN fløy i Ap som vil kjempe for klimaet, f.eks. uttrykte Harald Schjelderup sin bekymring i et innlegg i BT 01.11. Blant annet bebreidet han Frp for å overse klimaforskningen. I et innlegg 05.11 svarte Ketil Solvik-Olsen, Frp, at Norge ikke må sette tak for klimautslipp. Hans bekymring gjelder ikke klimaendringer, men at det vil bli brukt milliarder på klimakutt i Norge. Solvik-Olsens viktigste argument er en betydelig risiko for at andre land ikke følger opp, og da blir våre kutt symbolske.

DET ER TYDELIG at Frp vil fortsette business as usual. Klimaforskningen finner at da blir klimakatastrofen en sikker konsekvens. De ledende kreftene i Ap erkjenner klimaproblemet, men driver likevel business-as-usual. Derfor er det ikke stor forskjell på de to partienes praktiske klimapolitikk. Men innen Ap fins krefter som tar de etiske utfordringene inn over seg og som vil påvirke «kraftsosialistene» som i dag styrer vår klima- og oljepolitikk. Det vil være flott om flere slike engasjerer seg i klimadebatten.

SIGBJØRN GRØNÅS,
OS

Toppen av frekthet

Tyver har i løpet av helgen vært og romstert i en hage i Øvre Fyllingsvei, og tatt med seg en handletrillebag og smijens blomsteroppsats. Sist tyver var på ferde tok de parabolantennen min. Mon tro om de trenger krykkene mine som stod igjen...

MARTHA HAMRE SMAADAL

Det er en skandale at EU ikke for lengst er tildelt Nobels Fredspris.

Hvorfor jeg er EU-tilhenger

EU

Finn Langeland,
Oslo

STADIG FÆRRE norske kvinner og menn kan tenke seg norsk EU-medlemskap. Jeg hører til dette mindretallet. Årsaken er at jeg ser på EU som verdens største fredsprosjekt. Europa er mye stort og flott og viktig. Men Europa er også krigenes og undertrykkelsens kontinent. Despotenes tumleplass. Arenaen for de mest groteske brudd på alt som minner om menneskelige rettigheter og anstendighet.

EU-tanken tok form i hodene til kloke ledere etter annen verdenskrig. Churchill, de Gaulle, Monnet, Schumann, Adenauer, for å nevne noen. EU ble bygget «stein på stein». Først 6 dedikerte nasjoner i Vest-Europa, så kom Storbritannia, Irland og Danmark. Så de tidligere diktaturene Spania, Hellas og Portugal, deretter Norden minus Island og Norge.

DET VIRKELIG store spranget fremover inntraff da Jernteppet falt, kommunismen kollapset og folkene i Øst-Europa kunne velge friheten. Om de gjorde! Baltikum, Polen, Tsjekia, Slovakia, Ungarn, Romania, Bulgaria. Snart landene på Balkan. Tyrkia banker på. Ukraina flørter med tanken.

Det store ved EU er ikke den felles landbrukspolitikken eller overnasjonale institusjoner som bare delvis fungerer. Det store er ikke byråkratiet, de utallige møtene, eller lastebilene med dokumenter mellom Brussel og Strasbourg, de to byene som deler på møtene i EU-Parlamentet.

DET STORE ved EU er at denne organisasjonen – med 27 medlemsland og 502 millioner inn-

EU: Det store ved EU er at denne organisasjonen – med 27 medlemsland og 502 millioner innbyggere – bygger et gjensidig og solidarisk Europa hver eneste dag, skriver artikkelforfatteren. ARKIVFOTO: THIERRY ROGE/REUTERS

byggere – bygger et gjensidig og solidarisk Europa hver eneste dag. Det store ved EU er at organisasjonen forsvarer og garanterer menneskelige rettigheter og frihet. Det store ved EU er at organisasjonen – til tross for store utfordringer og tilbakeslag – bygger et økonomisk og klimamessig troverdig Europa, som alle innbyggere tar del i og nyter godt av.

I Norge tar vi friheten for gitt. I Norge har staten så mye penger at den kjøper handlegater i London og Paris. I Norge er ikke EU-medlemskap et tema. Det er trist, for Norge er en del av Europa. Jeg respekterer flertallet her hjemme, men er ikke perspektivet vårt litt snevert?

SPØR EN POLAKK hvordan det var å vokse opp under kommunismen. Spør en østtysker om Ulbricht og Hoenecker og Stasi-agentene deres. Spør en rumener om Ceausescu, en spanjol om Franco, en portugiser om Salazar. Spør Vaclav Havel om overvåkingen, undertrykkingen og kommunismens vanstyre i det daværende Tsjekkoslovakia.

Vårt kontinents nære og mørke historie er viktig for å forstå at noen av oss mener at historien om EU er historien om medmenneskeliggjøringen av Europa. Demokrati, likeverd,

menneskerettigheter, miljø. Utdanning, jobber, velferd. Sosial sikkerhet. Konkurranseskraft. Kultur.

Euroen vakler, problemene står i kø. Jeg tror løsningen for EU – og Europa – er mer overnasjonalitet og tettere samarbeid. Spør deg selv: Er det slik at verden trenger mindre av det EU står for i fremtiden, eller mer? Det er en skandale at EU ikke for lengst er tildelt Nobels fredspris.

Er det slik at verden trenger mindre av det EU står for i fremtiden, eller mer?

BTs fyll- & fridomsresept

ALKOHOL

Harald Myklebust
form. i Åsane KrF

INTERESSANT var det å lese Bjerkestrands kommentar i onsdagens BT, men eg er like klok etter å ha lese den. For eg leitar med lys og lykte for å finne BTs rådgjerder over «den voksende byfylla»... «i en flatfyll-kultur som vår». Diagnosen er på mange vis avklarande, men kvar er resepten?

Fråhald er i alle fall ikkje noko argument fordi «alkohol... er et symbol på fridom»,... «er et skille mellom liberal og forstokket». Og i eit av dei siste avsnitt seier Bjerkestrand: «Politiske utspill dufter av slitne virkemidler»... så veit ein det. Og kva så?

Utspel er «heller et eksempel på hvor lite politikken har å stille opp mot noe som i grunnen er et kulturproblem». Der spratt katten ut av sekken.

MEN DÅ VERT spørsmålet til Bjerkestrand: Snakkar du om drikkekultur versus drikkeukultur, eller allmenndannande kulturhaldningar som på den eine sida vil oppsede born og unge til fridom under ansvar i alt ein tek seg føre, men samstundes minne om at denne fridomen ikkje må ta makta/ styringa over livet, slik at sosiale relasjonar då kan verte skadelidande ja, destruktive og øydeleggande – for å seie det mildt? Og kva då, når politikarane ikkje har tillit til å kunne føre ein ansvarleg ruspolitikk, – og her at ein av BTs egne ikkje

antyder nokon farbar veg ut av eit uføre han så sterkt skildrar, og som vi med gru høyrer og les om kvar dag i denne «glade» førjulstid, «hvor man seg rett fornoie»?

KRF SKAL VERE stolte av at vi fekk innskrenka den allmenne skjenketida til kl. 02.30. At vi ikkje fekk gjennomslag for 02.00 i den nye byrådsplattforma med H og Frp, får vi ta til vitande. Glade er vi for at Sp med helsepolitikar Kjersti Toppe i spisen her så tydeleg på ytterlegare tidsinnskrenking at Ap er villige til å vurdere eit kollektivt skjenkestoppstidspunkt for heile landet: Kl. 02.00. Det aller meste av pålitelege faktaopplysningar viser at kortare åpningstider for skjenkestadane fører til mindre

vald og bråk om nettene. Dette er korkje ein moralsk peikefinger, eller har noko med den «geriatiske formynderstaten» å gjere, men for å vise ansvar for eit tryggare natteliv.

SÅ ER DET SÅ absolutt ei kjempeutfordring i heim, skule og samfunn å vise born og unge – og vaksne, at ein sunn flott og feiande festkultur treng ikkje innkast av promiller for å kunne vise at ein er hyggeleg og glad. Kanskje vil eit aktivt liv i ulike kulturaktivitetar nettopp nøre dei gode kreative og sosialiserande sidene med det å vere eit varmt medmenneske i eit festleg lag «når nettene blir lange, og kulda setter inn».